

Judecătore din Neamț: Impunerea obligativității măștii încalcă dreptul constituțional la liber acces la justiție

Am luat la cunoștință de noua producție a grupusculului dumneavoastră de presă, care pare a-și face “carieră” din analizarea carierei mele de judecător (oare de ce sau la ordinele cui?). Dacă nu aș intui intențiile pe care le aveți și dacă mi-ar păsa de publicitatea gratuită, sub toate aspectele, pe care mi-o faceți, ar trebui să vă mulțumesc și să vă fiu recunoscătoare!

Cum sunt însă structurată pe spiritul critic, de acum vechi de aproape două secole în cultura română, al ignorării formei fără fond, fie-mi permis să vă dau un drept la replică strict pentru informarea cititorilor de bună credință ai siteului dumneavoastră, presupunând că există astfel de categorie (deloc reprezentată în rubrica de comentarii, unde se manifestă, cu falsul sentiment al impunității, o categorie de oameni ce operează cu impresia că, ascunzându-se sub un nickname, pe un site unde administratorul a decis cu de la sine putere că nu are nicio obligație de a modera conform legii, sunt scutiți de rigorile acesteia).

Nu cred că are rost să vă mai deranjez, în demersul meu, prin a vă reaminti că sunteți ținuți de obligația de a respecta *Ghidului de bune practici privind relația sistemului judiciar cu mass-media* sau de mult discutata deontologie profesională, pentru că, dacă ați fi prețuit acest set de reguli cât de cât, ați fi observat că, pe parcursul „noii ere Covid”, de vreo 8 luni de zile, hotărârile mele judecătorești au făcut referire, în mod succesiv, la toate actele normative aiuritoare, elaborate în disprețul oricărei tehnici legislative, sub pretextul apărării sănătății populației.

De fapt, ceea ce deranjează în atitudinea mea, *este faptul sesizării dictaturii!* Cred acest lucru pentru că, la începutul “măsurilor de protecție”, când m-am opus transformării judecătorilor în agenți ai instituirii fricii și a instanțelor de judecată în spații asemănătoare stațiilor spațiale, am auzit chiar în mediul în care lucrez replici de genul: “moldovenii trebuie educați!”.

Reacția mea a fost astfel mereu o stare de activare a imunității împotriva

dictaturii mentale, împotriva transformării omului în executant înfricoșat și lipsit de discernământ. Este evident pentru oricine raționează normal că această „lume nouă legislativă” nu reprezintă decât cea mai cruntă dictatură, pentru că se realizează cu ajutorul halatelor albe și, pe alocuri, din păcate, al robelor negre. Nu putem să nu observăm similitudini cu “lumea nouă”, impusă de diverși dictatori ai secolului trecut, care, sub pretextul unui pretins adevăr, i-au epurat pe toți cei ce nu se încadrau în acel “adevăr”[1]. O simplă lectură a comentariilor de sub articolul publicat de dumneavoastră, permise în disprețul total al legii, care vă impune să cenzurați orice comentariu care încalcă limitele legale impuse dreptului la exprimare, ne arată că deja s-a creat omul de tip nou, susținător necondiționat al noii „religii Covid”[2], capabil să linșeze mediatic (să sperăm că nu și să ucidă fizic) pe oricine i se opune.

Încă de la începutul discuției, este necesar a se înțelege de către toată lumea faptul că ceea ce am adus în discuție, la momentul de referință pe care l-ați indicat, a fost, pe de o parte, *impunerea obligativității purtării măștilor de protecție fără temeii în lege*, și, pe de altă parte, *refuzul persoanelor de a se legitima*, ceea ce ar fi creat erori judiciare cu privire la identitatea părților.

Nu am studii acreditate de medicină, dar un judecător soluționează conflicte din orice domeniu al vieții sociale, inclusiv aspecte care țin de sănătatea fizică și psihică a cetățenilor, procese civile de malpraxis sau contracte de management în domeniul sănătății publice.

Un judecător specializat nu are voie să invoce lipsa expertizei sale, în sensul că nu a absolvit studii medicale, pentru că ar fi încadrat la *denegare de dreptate*, care ține de aspectul disciplinar al activității sale, motiv pentru care îi incumbă obligația să se formeze continuu, să aprofundeze materiile circumscrise cauzelor pe care le instrumentează.

Judecătorii cercetează evaziuni fiscale, deși nu au desfășurat activitate contabilă niciodată sau completele specializate de minori și familie pot avea în componență și magistrați care nu au copii.

Consider articolul publicat de dumneavoastră o reacție neputincioasă a câtorva decidenți, care se luptă de 8 luni de zile să prostească poporul român (tendința existând și la nivelul celorlalte națiuni, probabil, în măsura în care acestea permit astfel de atitudini) că ei ar reprezenta autoritățile unice care pot salva viețile

oamenilor, în condițiile în care, *cu cât iau măsuri mai drastice, cu atât mai mult criza devine mai gravă, dacă ar fi să credem datele pe care le oferă public, fără a oferi și posibilitatea verificării lor de către cineva din societate.*

Articolul denigrator la adresa mea este încercarea acestor decidenți de a demonstra că dacă aplici legea, dacă aduci în discuție cu onestitate, drepturile și libertățile semenilor din rândul cărora provii, nu cadrezi cu “patul procustian” impus de “noua orânduire”, ce se încearcă a fi impusă prin distrugerea din interior a actualei ordini de stat!

Se dorește transformarea judecătorului într-un simplu funcționar care să șteargă din memoria/personalitatea sa, formată prin studii aprofundate și îndelungate, principiul ierarhiei actelor normative, a supremației legii fundamentale, pentru a deveni un simplu executant fără crâcnire a unor norme confuze, lipsite de logica juridică elementară, de rang inferior: decizii interne, ordine de ministru, dispoziții ale unui grup strategic, recomandări care, în mod hilar, impun obligații!!?

În realitatea juridică însă judecătorul nu are raporturi de subordonare administrativă și, în actul de judecată, se supune doar legii și conștiinței sale, nu îi este permis să invoce *ordinul superiorului*, pentru că aceasta s-ar încadra la trafic de influență. Judecătorul are îndatorirea să aplice legea echidistant, nondiscriminator, indiferent de cine compare în fața sa. El poartă însemnele celei de a treia autorități în stat, iar în statul *de drept* face parte din singura putere din stat specializată în știința legii care alcătuiește statul, neputându-se compara sub acest aspect cu celelalte puteri, în care demnitarii sunt adesea aleși pe alte criterii decât competența în materia exercitării puterii în stat.

Atunci când este chemat să restabilească echilibrul în cauzele aduse spre soluționare, nu poate să *caute la față!* Este obligat să-i trateze și pe primar, și pe prefect, și pe ministru, și pe prim-ministru și chiar pe președintele țării în mod egal cu toți participanții la actul de judecată.

În condițiile în care art. 53 din actul fundamental, Constituția României, îmi impune că drepturile și libertățile publice se pot restrânge doar printr-o lege a Parlamentului, nu prin decret prezidențial, nu prin ordin de ministru sau ordonanță de guvern, lucru lămurit pentru cei ce, timp de două luni, *au arestat un popor întreg fără niciun temei legal*, de către Decizia 458/2020 a CCR, că *această restrângere este temporară, neputându-se eterniza prin prelungiri la nesfârșit a*

unei stări de alertă și așa inexistente în Constituție, când art. 21 din Constituție prevede fără echivoc faptul că nici o lege nu poate îngradi accesul liber la justiție, iar neprimirea în sala de judecată a cuiva care refuză din motive de conștiință pretinsa “mască de protecție” (în realitate, o cârpă ordinară, dintr-un material neomologat contra virusurilor, după cum avertizează parametrii tehnici de pe ambalajele acestora) înseamnă exact îngradire a liberului acces la justiție, când, pe de altă parte, judecătorul investit în mod aleatoriu cu o cauză, fiind suveran pe soluție, îndeplinește procedura scrisă, înfăptuiește cercetarea nepublică a situației dedusă judecării, iar când dispune citarea în ședință publică, unde să se desfășoare nemijlocit, oral, prin dezbateri contradictorii, cercetarea judecătorească, cum ar trebui ca eu să urmez și să aplic orbește un act administrativ intern, care li se înaintează părților cu denumirea de Recomandare, dar, la final, are mențiunea halucinantă: “purtarea măștii de protecție este obligatorie”[sic !!!???], în condițiile în care, eu, ca judecător al cauzei, sunt ținut de obligația de a cenzura actele procedurale în acord cu Codul de procedură civilă și în primul rând cu Constituția României?

Acest lucru se pare că l-a sesizat destul de târziu și CSM, deoarece Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești sub aspectul desfășurării ședințelor de judecată în perioadă covid 19, a fost modificat în data de 20.08.2020, cu aplicabilitate de la 1.09.2020, prin Hotărârea Secției pentru judecatori nr. 1095/20.08.2020.

În forma consolidată a Hotărârii Secției pentru judecatori nr. 734/2020 ca urmare a modificărilor și completărilor aduse prin Hotărârea Secției pentru judecatori nr. 1095/20.08.2020, I art.6 prevede *obligativitatea purtării echipamentelor de protecție individuale, în condițiile stabilite prin decizia conducătorului instanței*. Hotărârea folosește expresia “judecătorul poate” decide ca în instanța sa să se folosească astfel de echipamente, *nu că este obligat să o facă*, așa cum interpretează conducerile unor instanțe.

Instituirea obligatorie a măștii contravine și drepturilor pacientului, consfințite la nivel național, regional și mondial prin acte normative interne și prin tratate internaționale la care România este parte.

Astfel, Legea 46/2003 a drepturilor pacientului prevede în art. **d) prin intervenție medicală se înțelege orice examinare, tratament sau alt act medical în scop de diagnostic preventiv, terapeutic ori de reabilitare;** e)

prin îngrijiri terminale se înțelege îngrijirile acordate unui pacient cu mijloacele de tratament disponibile, atunci când nu mai este posibilă îmbunătățirea prognozei fatale a stării de boală, precum și îngrijirile acordate în apropierea decesului.

Conform art. 13 din Legea nr. 46/2003, orice pacient are dreptul să refuze ori să oprească o intervenție medicală/*act medical si orice interventie* asupra corpului uman deoarece acestea impun exprimarea consimțământului persoanei. O dispoziție restrictivă din partea unei autorități în această privință (imposibilitatea refuzului purtării măștii, termoscanării și testării) echivalează cu suprimarea acestui consimțământ și, astfel, o violare a art. 5 din Convenția de la Oviedo[3], pe care România a ratificat-o.

Art. 5 al Convenției de la Oviedo stipulează: “O intervenție în domeniul sănătății nu se poate efectua decât *după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză. Persoana vizată poate în orice moment să își retragă consimțământul*”. Orice excepție de la această regulă se aplică doar persoanelor cu incapacitate de decizie, ceea ce nu a fost cazul în cauzele pe care le-am instrumentat în perioada pandemiei.

Art. 2 al *Cartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene* (CDFUE) prevede: “Orice persoană are dreptul la integritate fizică: *în domeniile medicinei și biologiei trebuie respectate în special: consimțământul liber și în cunoștință de cauză al persoanei interesate, în conformitate cu prevederile prevăzute de lege...*”

Absența oricarei *posibilități de opțiune din partea persoanelor care ar refuza aplicarea acestor manevre cu caracter medical*, coroborată cu potențiala sancțiune a interzicerii accesului în instanța de judecată, care, practic, este expresia accesului la justiție și, deși pare doar un aspect formal al prezenței nemijlocite în sala de judecată, comportă riscul afectării fondului dreptului, întrucât principiile oralității, publicității, nemijlocirii sunt garanții de echitate, *reprezintă o gravă încălcare a articolului 21 din Constituția României*, pe care eu, ca judecător de carieră, am refuzat și refuz să o săvârșesc, respingând, fără drept de apel, și orice încercare, din partea unor organe de presă, precum cel al dumneavoastră, de a mă constrânge să “*intru în «noua normalitate»*”, trâmbițată de factorul politic până la refuz.

Impunerea obligatorie a măștii contravine flagrant articolului 8 al Convenției

CEDO, care reglementează libertatea de a avea o viață intimă și *un drept la propria imagine*. Dacă autorii articolului ar fi fost de bună credință, ar avea minime cunoștințe juridice și nu ar fi apelat doar la atacul la persoană, ar fi trebuit să dea o natură laudativă articolului la adresa mea, deoarece *aspectele procedurale preluate din consemnările din încheierile mele de ședință au constituit o punere în operă* avant la lettre, a hotărârii tribunalului administrativ din Strassbourg, din 8 iulie 2020.

Instanța respectivă a concluzionat asupra îngrădirilor, în sensul că s-a reținut că “alegerile făcute cu privire la apariția pe care o persoană dorește a o avea, în spațiul public ca și în cel privat, țin de modul în care persoana ține să își exprime personalitatea”[4]. Atenție, vorbim de spațiu public și privat, nu de spații închise și spații deschise, deci referirea este la orice spațiu public, fie el deschis sau închis.

Decizia unei instanțe de a impune purtarea obligatorie a măștii contravine articolului 8 al Convenției CEDO, care reglementează libertatea de a avea o viață intimă și un drept la propria imagine.

Tribunalul francez a decis ca decretul prin care municipalitatea impunea purtarea măștii în spațiul public să fie anulat, pentru că nu respectă acest articol al Convenției, neexistând niciun motiv pentru care să se motiveze o astfel de ingerință. Faptul că instanța a reținut că există deja o impunere în acest sens cu privire la purtarea măștii în spații aglomerate și a desființat doar impunerea lor în spații deschise se explică prin simplul fapt că a fost contestată doar decizia de purtare a lor în spații deschise.

Cum ședința publică a unei instanțe este un spațiu public și până acum nu s-a demonstrat în niciun fel că masca de protecție ar ajuta cu ceva, într-adevăr, la prevenirea infectării cu acest virus, existând, dimpotrivă, numeroase afirmații contrare din partea unor medici[5], și în primă fază, chiar din partea OMS, eu, ca judecător, constat că *obligativitatea acesteia prezintă un risc major asupra dreptului la propria imagine și la viața privată*.

Cele spuse de medicul american citat anterior sunt întărite aproape la unison de lumea medicală neînregimentată în această „acțiune Covid”, care consideră că, *pentru ca o mască de protecție să fie eficientă, ea trebuie să aibă niște filtre, să fie dintr-un material special și să coste foarte mult, nu să fie o cârpă ordinară, pe*

care un “întreprinzător” o poate multiplica la nivelul zecilor de miliarde de bucăți, cu costuri minime, cu profituri maxime, dar fără niciun fel de eficiență pentru protejarea sănătății cetățeanului, căruia... i se impune prin lege [sic!!!!] un efect de placebo, ce îl lasă în realitate descoperit în fața adevăratului pericol pe care acest virus îl prezintă.

Că este așa o dovedește realitatea din România, unde politicul anunță triumfal ca pe un succes ceea ce eu consider lucrarea de distrugere a drepturilor și libertăților cetățenești, anume că, la capătul unei campanii de manipulare media (în care culmea ridicolului este manipularea copiilor “să poarte masca precum eroii”) și de terorizare prin acțiuni ale forțelor de ordine (culminând cu obligarea polițiștilor să îi vâneze, îmbrăcați în haine civile, pe cei ce nu poartă măști și să îi amendeze pe temeiul declarat neconstituțional al art. 66 din legea nr. 55/2020), *98% din populație deja a acceptat purtarea măștii (cârpei), în timp ce angajatul guvernului care conduce campania de combatere a Covid anunță o creștere apocaliptică zilnică a numărului de infestări, în condițiile în care în țări precum Suedia, Danemarca sau chiar vecina, Bulgaria, unde nu există impunerea prin lege a măștii de protecție nici măcar în spații închise, numărul de infectări este derizoriu, deoarece populația a dezvoltat o imunitate naturală, pe care, în România, măștile de protecție o suprimă (cu ce scop, oare?).* Datele sunt de notorietate, le puteți accesa pe orice calculator sau telefon, nu mai încarc textul cu referințe bibliografice.

Mai trebuie dovezi ale faptului că masca (cârpa) nu ajută la nimic? Să vă mai dau una: există în România câteva sute de români care protestează pe străzi contra acestei impuneri. După luni întregi, niciunul dintre aceia nu s-a infectat cu Covid, în condițiile în care protestează fără măști și fără pretinsa distanțare socială. Nu există nicio probă publică din partea vreunui organ de urmărire penală din care să rezulte că vreun cetățean care nu poartă mască a infectat pe vreun altul care poartă. Aveți vreun astfel de caz în atenția presei?

Atitudinea față de mine este cu atât mai interesantă cu cât sursa pe care o indicați este siteul *Clujst.ro*, cel care a informat primul cu privire la decizia Tribunalului de la Strassbourg. Chiar și în articolul dedicat încheierilor mele de ședință, spre deosebire de siteul dumneavoastră, *Clujst.ro* se abține de la caracterizări care nu ar fi gustate deloc de profesioniștii dreptului, cititori ai acelui site, în timp ce dumneavoastră, făcând “o lucrare de vulgarizare”, nu vă abțineți de la nimic și “nu îi abțineți” de la nimic pe cititorii dumneavoastră, care

încalcă legea cu veselie sub ochii dumneavoastră, care ar trebui să îi împiedicați să o facă.

Pentru ca *cititorii* dumneavoastră, fără nicio probă, mă includ în categoria agenților ruși, fără ca dumneavoastră să interveniți să opriți aceste calomnii, *vă somez public să faceți dovada pretensei mele legături cu rușii*, pe de o parte, iar pe de altă parte, vă solicit să publicați faptul că hotărârile mele judecătorești sunt în acord nu numai cu Tribunalul administrativ din Strassbourg, dar și cu Tribunalul statului Pennsylvania din Statele Unite, care *a decis ca decretul prin care municipalitatea impunea purtarea măștii în spațiul public să fie anulat, pentru că nu respectă acest articol al Convenției, neexistând niciun motiv pentru care să se motiveze o astfel de ingerință*.

Instanța americană a considerat neconstituționale restricțiile care obligau oamenii să stea în case!! Judecătorul a susținut că acțiunile întreprinse de Guvernatorul Wolf și Secretarul Sănătății din Pennsylvania, Rachel Levine, „au fost întreprinse cu intenția bună de a gestiona o urgență de sănătate publică”, dar că, „și în caz de urgență, autoritatea guvernului nu este neîngrădită”. *„Libertățile protejate de Constituție nu sunt libertăți valabile doar pentru vremuri bune - aplicate pentru vremuri bune, dar ignorate în vremuri de necaz”*, a susținut Stickman. În plus, acesta a explicat cheia de boltă a raționamentului social și juridic: *„Constituția nu poate accepta conceptul de noul normal, în care libertățile de bază ale oamenilor pot fi subordonate măsurilor de gestionare a situațiilor de urgență”*.

Probabil că în vastele dumneavoastră cunoștințe juridice, de la înălțimea cărora vă permiteți în mod constant să batjocoriți cariera mea de judecător, există informația că *în sistemul american orice instanță este investită cu controlul de constituționalitate al legii și că, decizia din Pennsylvania, are valoarea unei decizii CCR de la noi*.

De altfel, despre suprimarea legii în “noua normalitate” și CCR s-a pronunțat cam în aceiași termeni ca instanța americană: *“Caracterul excepțional, imprevizibil al unei situații nu poate constitui o justificare pentru a încălca ordinea de drept, prevederile legale și constituționale referitoare la competența autorităților publice ori cele privind condițiile în care se pot aduce restrângeri exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale”*[6]. Ca să vezi! Cum își permite CCR să tulbure “noua normalitate”, pe care românii au acceptat-o zâmbitori, inconștienți

de faptul că pentru libertățile pe care ei le aruncă la gunoi sub amenințarea unei... gripe, generația mea a murit sub gloanțe în decembrie 1989, când colegii mei strigau "Vom muri sau vom fi liberi"!

Și alte instanțe din România au apreciat până la forul suprem, deci cu caracter definitiv, că măsurile impuse de DSU de carantinare a comunelor Gornet și Seleuș, au fost vădit disproporționate și nedovedite.

Este evident și faptul că purtarea îndelungată a măștii (cârpei) afectează sănătatea fizică, pentru că împiedică oxigenarea creierului, producând hipercapnia - creșterea cantității de dioxid de carbon din sânge, adică otrăvirea cu dioxid de carbon - deosebit de periculoasă pentru sănătatea persoanelor, dovedit fiind faptul că lupta cu Sars-Cov este câștigată atunci când organismul are imunitate crescută prin oxigenare, soare, lumină, prezența în natură, iar nocivitatea crește pe fondul exacerării și inducerii stării de frică.

Citez astfel dintr-un studiu al unui medic *#SanatateaTaPrioritateaMea*, al dr. Adina Alberts: *purtarea măștilor în școli determină scăderea capacității de concentrare, amețală, confuzie, tahicardie..., produce desaturarea hemoglobinei, prin lipsa oxigenării corecte care determină scăderea capacității de concentrare, amețală, confuzie, tahicardie[7]*. Vedeți, domnilor jurnaliști, chiar și fără studii de specialitate, mă informez, pentru că așa e natura mea profesională! Așa e și natura profesională a meseriei pe care o practicați dumneavoastră, dar din păcate se vede că sursele dumneavoastră vă spun cu totul altă poveste din "noua lume post covid"...

Lipsa de empatie cu suferința oamenilor predispuși a se infecta în sălile de judecată pe care mi-ați creat-o e doar o susținere a dumneavoastră și a cititorilor postaci pe care îi instigați să încalce legea. *Vă somez public să produceți proba că cineva s-a îmbolnăvit într-o ședință condusă de mine.*

Prezența persoanelor în vârstă și a celor cu alte afecțiuni, care exclud covid 19, la temperaturi de 30 de grade în sălile de judecată, implica riscuri vădit disproporționate atunci când acestea ar fi stat cu masca (cârpa) pe față. În plus, *eu nu am interzis nimănui să poarte mască, dacă se simte mai bine așa, ci doar am afirmat, cum e și corect, și legal, că oricine dorește să o scoată este liber să o facă, iar pentru identificarea procedurală este obligat să o facă toată lumea pe perioada extrem de scurtă cât durează identificarea.*

În plus, sunt mamă a patru copii care nu au probleme medicale astfel că se exclude total inconștiența care mi se pune în spate.

Dacă ați fi realizat o investigație jurnalistică profesională, ați fi văzut că în sala de judecată, tocmai pentru a înlătura discriminarea cu avocații și a putea avea o relație vie cu părțile, am solicitat să fie înlăturate plexiglasurile din sălile de judecată. Magistratul de carieră nu se teme pentru viața lui mai mult decât în mod normal, pentru că și aceste riscuri îi sunt răsplătite prin salarizare și autoritatea specială de care se bucură.

În activitatea mea continuă, ajunsă spre vârsta pensionării, am judecat săli arhipline, cu persoane din medii sărăcăcioase, copii în situații de plasament, infractori din penitenciare, persoane puse sub interdicție cu afecțiuni grave hepatice, sida, tuberculoză și infecțioase, fiind necesară audierea în camera de consiliu, la domiciliul personal al acestora, la spitale sau la locurile de deținere.

În consecință, consider că publicația dumneavoastră îmi datorează scuze și are obligația să informeze publicul corect, măcar prin acest drept la replică.

Judecător Carmen-Elena Chirilă

[1] <https://www.brighteon.com/35ea5be8-94da-4388-9508-565fa39beaa4>.

[2] De vreme ce discuția se reduce la “a crede sau nu în Covid”, consider că ne aflăm în fața unei... „religii”.

[3] <https://www.medlegtm.ro/CONVENTIE%20Oviedo.pdf>.

[4] <https://www.clujjust.ro/obligativitatea-purtarii-mastii-de-protectie-in-spatiile-in-aer-liber-contravine-art-8-din-cedo/>.

[5] <https://www.brighteon.com/35ea5be8-94da-4388-9508-565fa39beaa4>.

[6] <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/227548>.

[7]

<https://bioclinica.ro/pentru-pacienti/articole-medicale/cum-traim-in-armonie-cu-bacteriile-noastre>; <https://www.youtube.com/watch?v=66Gdc4Mc3Po>, reputat specialist epidemiolog Traian Ionescu, expert OMS.